

МОЛИТВА АРСЕНИЈЕВА

Дан и ноћ бежећи,
са својим осиротелим народом,
од места до места,
као лађа на пучини великога океана,
брзамо...

Чекајући када ће заћи сунце
и преклонити се дан
и проћи тамна ноћ
и зимска беда што над нама лежи.

Јер нема онога што нас саветује
и од туге што нас ослобађа.

Мука наша удвостручи се
и рекох са сузама:

«Докле ћеш нас, Господе,
заборављати до краја,
докле ће се наоружавати
на имање Твоје?

«Докле ћеш нас, Господе,
заборављати до краја,
докле ће се наоружавати
на имање Твоје?

Устани, Господе, зашто спиш,
зашто лице Твоје, Боже наш,
окрећеш од нас?

И опет васкрсни, Господе,
и помози нам,
имена Твојега ради!»

ARSENIYE'S PRAYER

Day and night fleeing,
With my poor people,
From place to place,
As a ship on the offing of a big ocean,
We are speeding up...

Waiting for sunset
And the new day
And when night will be over
And the end of winter misery.

Because the one that advises us
And relaxes us from sadness -
Is missing.

Our agony has doubled
And with tears, I said:

“O, Lord, to what extent
Art Thou going to forget us,
And the enemies are arming
On Thy estate?

Stand up, o Lord, why art Thou asleep,
Why art Thou, our Lord,
Turning Thy face, around from us?

Resurrect again, o Lord,
And help us,
For the sake of Thy name!”